

JUVENTUS

a Bartók Béla Elméleti Líceum diáklapja, 2024/2025-ös tanév, 6. szám, ingyenes

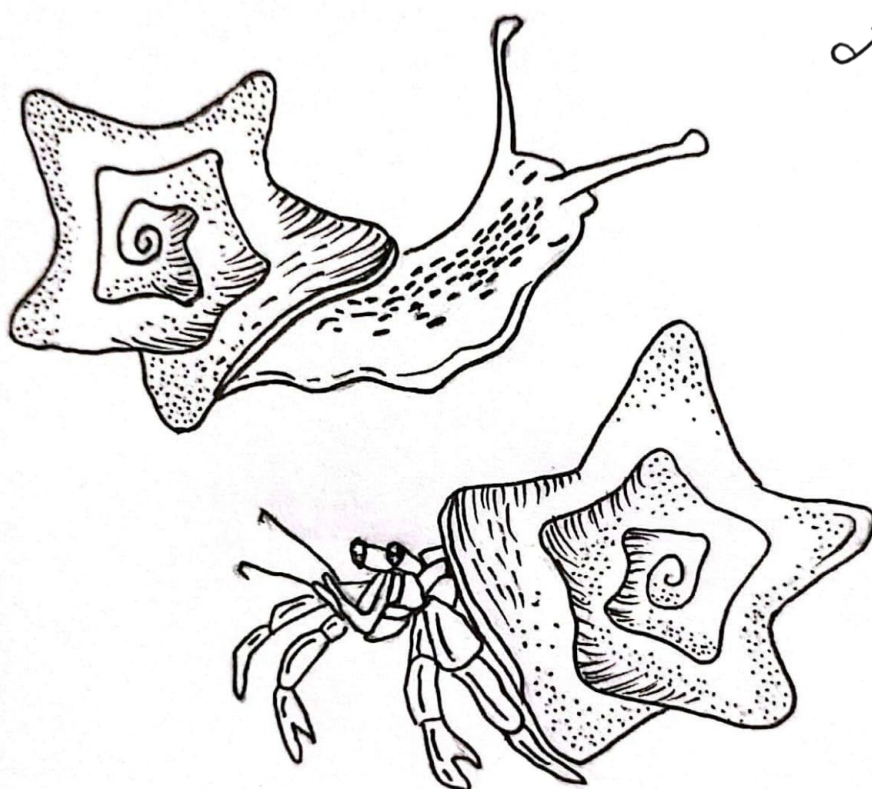

Útravaló

Nehéz elhinni, hogy tényleg itt vagytok. Ballagtok. Indultok, mi pedig maradunk. Nem lesztek többé ott a folyosón, nem jösztek vissza egy-egy matekdogát elpanaszolni, már csak a helyetek emléke marad. Ami most jön, az sokféle lesz: izgalmas, bizonytalan, néha fárasztó, máskor felszabadító, és senki nem fogja megmondani pontosan, mit csináljatok, de talán nem is kell.

Vigyetek magatokkal valamit abból, amit itt kaptatok, nem a jegyekből, hanem azokból a dolgokból, amik nem férnek bele egy naplóba. Azt, hogyan kell barátnak lenni, hogyan kell egy rossz nap után is nevetni valamin, hogyan kell elrontani valamit, és mégis tovább menni. Nem kell mindig biztosnak lenni, elég, ha kíváncsiak maradtok és ha néha visszagondoltok arra, honnan indultatok, az bőven elég kapaszkodó lesz.

Mi itt leszünk. Talán kicsit irigykedve, hogy ti már elindulhattok. De még inkább büszkén, hogy ismerhettünk titeket.

Anna

Búcsúszó

Tisztelt Igazgatóság, Tanárok, Szülők és kedves ballagó Diáktársaim!

Végre elérkezett ez a nap is. Nemrég azt mondták nekem, hogy az iskolától csak egyszer búcsúzhatsz el. Ezt élvezni kell. Értékelni. Elraktározni. De minden útnak van egy kezdete és van egy vége is.

Egyesek útja csak 4 éve kezdődött, mások viszont már 13 évvel ezelőtt 5-6 évesen a szülők kezét fogva sétáltunk be az iskola kapuján, és nem tudtuk elképzelni, vajon mi is várhat ránk. Sok mindent átéltünk, minden féle osztályban. Akkor kezdődtek igazán a kihívások, amikor 5. osztályban összevontak minket. Végig kínlódtunk 4 évet, és mire összekovácsolódtunk volna, kezdődtek a lícis évek, és új osztályt kaptunk.

Sok éven keresztül néztük a ballagásokat. Elemi osztályban a tanítónénik megengedték, hogy az ablakból nézzük a ballagókat. Mi meg kíváncsiak voltunk a ruhákra, az énekekre,

*Molnos Ildikó
osztályfőnök*

XII. MI.

Andrási kálmán

Ciser Eduárd

de a legjobb élmény mégis csak az volt, amikor szünetben le-szaladtunk és felszedhettük az elhagyott virágokat. Így nekünk is jutott egy kicsi a ballagásból. Csodálva néztük és vártuk a ballagó diákokat, ahogy énekelve minden osztályt végigjárva elbúcsúztak tőlünk.

Hát most mi állunk itt.

Az osztályfőnökünk szavaival élve, olyanok voltunk, mint egy nagy olasz család. Hangosak, zajosak, hirtelen összeveszésekkel és kibékülésekkel, és nem, nem voltunk tökéletes közösség: sok vitát, drámát és rengeteg hisztit hallgattunk meg, de ezek csak egy ideig-óraig tartottak, és múltó hóbortjaink idővel elapadtak, vagy el fognak apadni.

Az emlékek, a baráti kapcsolatok, a dolgozatok lelki megterhelései, idegtépő percei mindenképpen megmaradnak. Ezek mind olyan pillanatok, amiket sosem felejtünk el.

Sose fogjuk feledni, például az oszink hegyi túráit, amikor a városi kölköket bevitte az erdőbe és egy szóval se mondta, hogy meddig fog tartani, de neki mindenképp meg kell legyen a napi lépésszáma.

Persze volt olyan is, amikor az osztály megmutatta, hogy összetartóak is tudunk lenni, amikor a diákcég órákon Valentin napi bulit szerveztünk, ami igazán remekül sikerült. Vagy az idei Gólyabál, ahol a falusi témaválasztással megleptünk mindenki, sőt talán kicsit saját magunkat is.

Muszáj megemlítenem, az akrobata csapatunkat, amikor a fiúk úgy érezték, hogy muszáj menekülniük, de nincs más megoldás, csakis az ablak! Vagy például Albert születésnapja, amikor meg szerettük volna lepni, egy kis gyerekpezsgővel, de talán nem ártott volna a kibontását előre gyakorolni, mivel a szerencsétlen pukkanásnak majdnem az ablak látta kárát. Persze utána az egész osztály takaríthatott, mert minden ragadt, a padlótól a mennyezetig. És szegény ajtónk, mennyi mindent átélt! Ennyi trauma után nem csoda, hogy minden héten elromlott, vagy nyitni, vagy csukni nem lehetett. Szerencsére mindig akadt olyan fiú, aki egy kis kalapáccsal, markerrel, pár ütéssel helyrehozta.

Valóban, sok órán fűjt a szél, ezért is váltak sokan pro-

Csata Dorottya

Csereszsnés Melinda

Csortán Fábán

Dénes Ferenc

fesszorokká már kilencedik elején, egyetlen nap alatt. De hát minden úgy jó, ahogy van, nem igaz tanárnő?

Osztályunk rendkívül sokszínű. Sokan két csoport között ingadoztunk. Okos és ügyes vagyok, de most nem érek rá, vagy a próbálok okos és ügyes lenni, de most nincs kedvem csoportok között. Osztályunk égböve mégis csak a sarokban egy bogban lévő fiúk, akik sokszor az értelmetlen nevetésükkel, vagy a rendkívül bölcs meglátásaikkal szóltak hozzá a tananyaghoz.

Sokáig nem tudtuk, vagy nem fogtuk fel azt a fogalmat, hogy: „Ballagás”, „Kora délutáni hosszas felkészítők”, „BAC”, de idővel hozzászokik az ember.

Mindenki azt várja, hogy valami újat, nem megszokottat, valami lenyűgözőt mondjak. Sokszor gondoltam rá, hogy mit írhatnék, mert végre itt van a mi időnk, a mi egyedi pillanatunk, hogy üzenhetünk a következő generációknak valami maradandót! Szóval kedves alsóbb évesek! Tudom, hogy úgy gondoljátok, hogy még sok időtök van, de higgyétek el, hogy nincs! Éljetek meg minden pillanatot, még akkor is, ha nem a legkedvesebb, mert nagyon hamar elmúlik, és csak arra eszméltek fel, hogy itt álltok ballagó diákként, akárcsak mi.

Csata Dorottya, XII. TT.

Festő András

Fischer Andrei

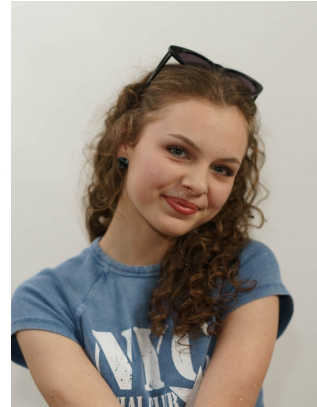
Grexa József

Juhász Antónia

Kovács Melinda

Lavric Zsolt

Lukács Levente

Mayer Roland

Mayer Yvy

Miklós Erzsébet

Mladenov Rubi

Nagy Dávid

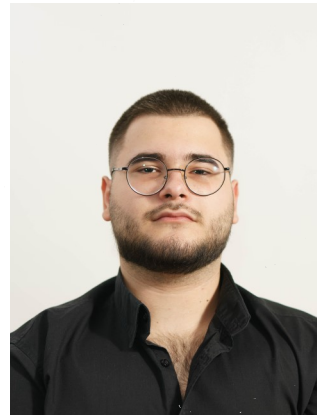
Rado Christian

Szömörödi Mercédesz

Ujj Albert

Búcsúszó

**Tisztelt Igazgatóság, Tanárok, Kedves Szülők, Meghívottak,
Diáktársaink és ballagó Diákok, vagyis MI!**

„Néha csak akkor értjük meg, mennyit jelentett valami, amikor el kell búcsúznunk tőle.” – írja Haruki Murakami.

Most, amikor a tantermek ismert zaja elcsendesül, és utoljára lépünk be diákként ezek közé a falak közé, valóban csak most érzékeljük ennek az idézetnek a mélységét. Eddig siettünk, nevettünk, pörögtünk – néha talán túlzottan is –, de most megállunk egy pillanatra.

Ez az osztály nemcsak együtt tanult, hanem együtt élt, együtt örült, néha vitatkozott, és ha kellett, egymásért is kiállt.

Ingrid volt az osztály szóvivője – ő volt, aki mindig megtalálta a hangját, és ha valaki más elveszítette a sajátját, nála mindig volt egy tartalék.

Marcell hangereje garantálta, hogy sose legyen csend – mindig volt egy ötlete, vagy legalább egy szokatlanul erős

*Mauzer Erika
osztályfőnök*

XII. MI.

Bódis Abigél

Boros Róbert

hanggal felhívta magára a figyelmet.

Berti pedig a csend hőse maradt, a matekórak örök „újgyereke”, aki sosem szólt – de ott volt, mindig.

Mihály is a hátsó padban aludt, de ha eltűnt az óráról, akkor tudtuk, hogy „jött a Courier”. Sose tért vissza.

A szkanderezés a mi kis hagyományunkká vált – Tamás és Endre versenyt vívtak egymással, mintha az osztály sportpályává változott volna.

Gabi, ő pedig egész nap aludt, padon, földön, reggel és délben is.

Valkai pedig mindig megmutatta, hogy egy tüsszentés is lehet fegyver – különösen a legkomolyabb pillanatokban.

„Van rágód?” – hangzott el a mindennapi kérdés, ami általában hozzám, Abigélhez szólt, mert nálam mindig volt minden. Lecke, házi, jegyzet, rágó, zsepi... A leírt leckéimért, házijaimért szinte könyörögni kellett, mert vagy „elfelejtettem” (még azután is, hogy ráírtak...) vagy egyszerűen „nem voltam ott-hon”. De valahogy végül mindig eljutott mindenkihez.

A Mega Image nem csupán egy bolt volt – az egy életérzés volt. Az iskola diákjai mindennap felkeresték, különösen mi. Már csak a CNP-énk volt az, amit nem tudtak, bár egyeseknél már lehet azt is ismerték...

Az osztálylógás sem jött össze igazán, de volt, hogy ellőgtünk páran. Egyszer egy kávézóba mentünk volna, fizika felmérő helyett, de végül csak páran jutottunk el odáig. Tegyük hozzá, hogy páran mégis a fizika felmérő megírását választották.

Matektanárunk egyszer kijelentette: „Ez az osztály nem reális, inkább magyar irodalom szakos.” Volt benne igazság. Amikor úgy éreztük, hogy elmerültünk a káoszban, ott volt mindig Endre, a vetítő szelleme, aki nélkül talán nem is láttuk volna a prezentációkat.

Az érettségire való felkészülésünk nem mindig volt zavar-talan – volt, aki elaludta a szakvizsgát, ugye Szellelki? De amikor felelni kellett, és senki nem vállalta, Ozsváth mindig gondoskodott róla, hogy Gabi legyen az, aki a felelősséget mindig elvállalja. Valószínűleg csak a jót akarta – hogy kinek, azt sosem tudjuk meg.

Elekes Ingrid-Briana

Farkas Endre

Az elmúlt négy év nem csupán dolgozatok, jegyek és beadandók sora volt. Sokkal inkább azokról a pillanatokról szólt, amikor például Márk egy golyóstollal érkezett, de pénz nélkül ment el. Félix és Valkai egy-egy jól időzített videón nevettek fél órán át, miközben a tanár csak értetlenül nézte Valkai kipirosodott arcát.

Edina – az osztály körmöse, és egyben a hangulatfelelőse – mindig talált valakit, akit szórakoztatót vagy piszkált. Ha valamit szervezni kellett, ott volt Dóri, aki nem kérdezte: „Ki csinálja meg?”, hanem inkább azt mondta: „Oké, megcsinálom.”

A kémiaát komolyan vettük – „Ne akarjon senki kémiaából érettségizni!” – mondta Floca tanárnő, de közben a kalorifer mögött titokban tej erjedt. Tudományos alapon, természetesen.

És hát az osztályfőnöknők... Ha meglátott bennünket, nagyot sóhajtott. Két héttel a ballagás előtt közölte, hogy már nem tart több osztályfőnöki órát – csak az utolsót tartja még meg. Nem haragból. Egyszerűen kevesen maradtunk, és az osztály megint... hát, nem azzal foglalkozott, amivel kellett volna... De ő akkor is velünk maradt.

Kilométerekről hallotta, ha közeledtünk. Nem beszélt sokat, de amikor azt mondta: „Nem vagytok normálisak”, tudtuk, hogy valójában nagyon is szeret minket. Ő látott minket jónak, rossznak, álmosnak, nevetősnek, elkésettnek, álmodozónak – de leginkább: együtt.

Voltak olyan pillanatok, amelyek nélküle nem váltak volna legendássá. Ha nem pingpongoztunk volna Zolton 12 órán át (mert hát mit csinál az ember egy iskola által szervezett programon), akkor a bogrács körül álltunk Márkkal és a fiúkkal, zenét hallgatva és énekelve.

Most itt állunk. Egy korszak végén. A nevetések, a fura szokások, a hosszú órák és a rövid szünetek után csak az emlékek maradnak.

Köszönjük, hogy tanáraink nemcsak tudást, hanem életre szóló élményekben gazdag leckét adtak át, és hogy mindig ott voltak, amikor szükség volt rájuk.

Köszönjük szüleinknek, hogy minden lépésünknel mellettünk álltak, akkor is, amikor nem volt

Gáll Tamás

Korpa Marcell

könnyű.

És külön köszönjük osztályfőnökünknek, hogy türelemmel, szeretettel irányított minket, és valódi közösséget formált ebből a különböző, de csodálatos társaságból.

Hálásak vagyunk, hogy mindannyian egy-egy apró darabot hoztunk a közös emlékekből, és együtt válhattunk egy igazán különleges osztállyá.

Bódis Abigél, XII. MI

Lovász Gabriel

Megyes Márk

Nagy Edina

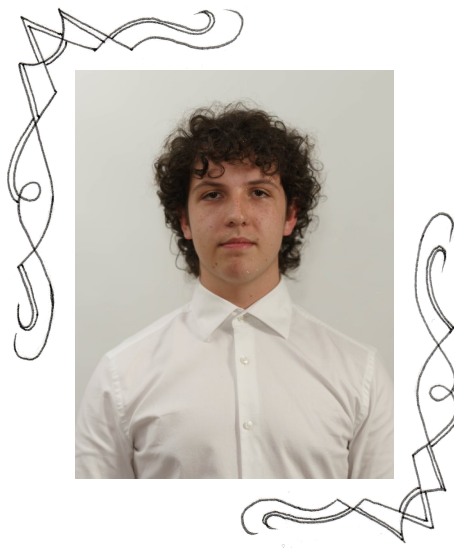
Nagy Emma

Osvárh Dávid

Santa Felix

Stanciu Mihai

Szellelki Dávid

Valkai Róbert

OSZIK ÚTRAVALÓ GONDOLATAI

Kedves Osztályom!

Kívánom, hogy mindig akkor hallgassatok, amikor kell, és akkor eresszétek ki a hangotokat, ha arra van szükség.

Kívánom, hogy mindig jó műsort sugározzon az osztályrádió, és mindenki hallja meg, bárhova is veti a sors. Örvendek, hogy a négy év végére összeállt a kép. Köszönöm az együtt töltött időt, s azt is, hogy néha figyeltetek rám. Remélem, úgy érzitek, én is rátok.

Hargitafürdő, Zolt, Körösrév, Majlát, Herkulesfürdő, Szeged, Bács – mérföldkövek. Kirándulás, hegymászás, gyaloglás napsütésben, fagyban, hóban, esőben – jóban-rosszban – együtt. Barlang, billiárd, ping-pong, kilátás, szél, esernyő, nyafogás, nevetés, vendégfogadás, vonat, hideg, meleg, kávé – együtt. Biciklizés, korcsolyázás, hülyére ázás, szemtelés, mérgelődés, takarítás, fotózás, üldögélés, beszélgetés, osztálydíszítés – együtt.

Külön-külön nemsokára. Egy-egy gondolatban még visszaköszön, hogy ő mit mondott akkor, hogy is volt, amikor, az emlékezéstől mosolyra húzódik a szája, könnybe lábad a szem. A láb viszont visz tovább, az időt nem könnyű megfogni, elballagunk.

Kívánom, hogy találjátok meg, mi érdekel, mi tesz boldoggá, ahogy eddig is tettétek, legyen mindegyiketek továbbra is “nemes, küzdő, szabadlelkű diák”. Én meg, nem félek, tudom, hogy majd időnként visszajösztek, addig is várunk titeket, a kedves öreg iskola, és jómagam, az Osi.

Mauzer Erika, a XII. MI osztályfőnöke

Kedves Osztályom, az örök TéTé!

Az elmúlt napokban sokat elmélkedtem, hogy milyen búcsúztatót tudnék írni nektek. Nehezen megy ... semmilyen.

Aztán ha átfogalmazom magamban a kérdést, hogy milyen útravalót adnék, az már könnyebb.

Onnan tudom, hogy hamarosan kicsnegetnek, hogy egyre többet gondolok rátok! Takarítás közben, séta közben, a reggeli kávémat is veletek iszom, de még olvasás közben is néha elkalandozom.

Nem szeretem a nagy betűs élet hangulatú köszöntőket. Ma már hamisak. Nem tudjuk milyen az, csak azt tudjuk, hogy a ballagás után egy másik életszakasz kezdődik. Kinek jobb, kinek nem, kinek nyugodtabb, kinek zsúfoltabb. Kik lesznek a jó családapák, kik a jó anyák, kik a karrieristák, kik a jó gazdák, kik a sportolók, kik az álomkergetők? Nyilván lehettek minden együtvéve, Nem zárja ki egyik a másikat.

Maradnak-e meg itt szőtt barátságok? Nagyon remélem. Megtalálja-e mindenki a párját? Hátha itt is beigazolódik a jó öreg népi bölcsesség, miszerint zsák a foltját megtalálja.

Kívánom, hogy mindenki legyen legalább egyszer olyan eget-földet rengetően szerelmes. Az adja meg a kellő pulzusszámot. Az határozza meg az életszemléletet, az határozza meg a világhoz való viszonyulást. Mert akkor érzünk és élünk igazán. Még akkor is, ha néha nagyon fáj. Na, akkor vegyétek újra kézbe és szívre József Attila verseit.

Azon szoktam gondolkodni, hogy tudtam-e elég jó lenni nektek. Nem. Néha kifejezetten úgy éreztem, hogy kevés vagyok, néha úgy, hogy elég, néha pedig sok. Még azon is gondolkodom, hogy mit terveztem, és mit sikerült adni nektek. Meg akartam mutatni egy irányt, vagy inkább csak szemmel tartani a tiéteket!

Át akartam adni egy hitelességet, vagy tanítani azt. Légy hiteles és őszinte! Elsősorban magaddal szemben. Én próbáltam így létezni. Őszintén beszélni, mert így egyszerűbb. Sok mindent csináltunk ennek jegyében. Vitatkoztunk, haragudtunk, nevettünk, békültünk.

Meg akartam mutatni a művészetek és főleg az irodalom fontosságát. Azt mondom, hogy olyan mint a C-vitamin, nem érzed, amikor beveszed, de igazán nagy bajokat is megelőzhet. Akkor érezhető, ha hiányzik a szervezetedből. Az olvasó embernek egészségesebb, kellemesebb, tisztább a kisugárzása.

Még át akartam adni a hegyeket. Sokat mentünk. Sok kilométert. És azok voltak az értékes perceink (akkor beszélgettünk a legtöbbet). Amikor kapaszkodsz fölfelé, sérti a cipő a lábadat, süt a nap vagy esik az eső, kicsit éhes és szomjas vagy..., na olyankor őszintébb vagy magaddal szemben. Kicsit olyan mintha találkoznál önmagaddal a lelátókon. Lehet enélkül élni, persze, csak szürkébb. Ezt akartam megmutatni.

Jó utat kedvesek!

Rossz híreket ne halljam!

Szeretettel:

szia oszi

A XI. osztály búcsúszavai

Kedves tizenkettedikes Diákok, tisztelt Tanárok, kedves Ünneplők!

Ma nemcsak a tizenegyedikes tanulók, a saját generációm nevében fogok beszélni hozzátok, hanem mindazoknak a nevében is, akik az elmúlt négy, nyolc, tizenkét évben támogattak titeket, most pedig rátok figyelnek, ahogy az élet egyik nagy fejezetét ma lezárjátok, befejezitek.

Tizenkét, nyolc vagy négy évvel ezelőtt tanítóitok, tanáraitok örömmel és bátorító szavakkal üdvözöltek titeket az iskola udvarán, ma pedig a helyzet megfordult, hirtelen abban a pillanatban találjátok magatokat, amelyben nektek kell elköszönni tőlük. Igaz, hogy ez a 12 év gyorsan eltelt, de remélem, hogy szép, kellemes és tanulságos emlékeket, történeteket és élményeket hagytak bennetek.

Ma egy új fejezet előtt álltok. Ebben a fejezetben majd sokkal nagyobb felelősség hárul rátok. Saját döntésetek lesz, hogy innentől kezdve hogyan akarjátok élni és milyen talommal szeretnétek megtölteni a saját életeteket.

Ti voltatok az első kilencedikes generáció a COVID járvány után. Elkezdtétek ugyan a líceumot a szokásos módon, de a járvány élménye, negatív hatása friss volt még bennetek. Számos változást kellett megélnetek. Például két félévvel, félévikkal kezdtétek a középiskolát, és most modulokkal, öt modullal, félévik írása nélkül fejezitek be. Az érettségi szóbeli próbáit előre hozták a téli időszakra. Az érettségi írásbeli vizsgáit egy teljes hónappal hamarabb fogjátok megírni, mint az előző generációk.

Mindezt figyelembe véve úgy tűnik, hogy jól alkalmazkodtatok, és megtanultátok: az élet változás.

Hamarosan itt az érettségi. Az a „felmérő”, amelyre minden diák többet tanul, mint a lícis éveiben összesen. Reméljük, ez sem fog megijeszteni titeket.

Ma az ünneplés napja van, amikor a szívek megtelnek érzelmekkel, emlékek sora idéződik fel, valahol lezárul egy fejezet, de a tekintetek forduljanak most azok felé, akik mindig ott voltak mellettetek, támogattak és biztattak titeket.

Ne féljeteek élni! Ne féljeteek érezni, szeretni, de főleg hibázni! Ahogy Seneca is mondta: „Minden új élet, egy szép vég végén érkezik”. Éljeteek meg minden pillanatot teljesen és hálásan! Örüljeteek, amíg még osztálytársaknak nevezheteteek egymást és legyeteteek hálásak a tanáraitoknak és szüleiteknek, hogy eddig megmutatták a jó utat. Igyekezeteek ezen az úton megmaradni, jó osztálytársnak, jó barátanak, jó embernek.

További sok sikert kívánunk nektek!

zeneajánló

The art of UK rap

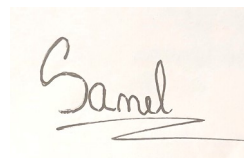

Oakley Neil Caesar-SU, vagy közismertebb nevén **Central Cee**, az Egyesült Királyság egyik legismertebb drill és trap műfajban működő rappere. Eleinte a *Loading* és *Day in the Life* számai kezdték növelni a nézettséget, majd a *Doja* és *Dave*-vel alkotott *Sprinter* számokat énekelték koncerteken világszerte. Mai napig is újabb albumokat várhatunk tőle, a legújabb pedig a *CAN'T RUSH GREATNESS* néven jelent meg.

Nemiah Emmanuel Simms, művésznévén **Nemzzz**, Manchesterből származó különleges stílusával robbant be legelőször az *Elevate* és *2MS* zenéivel. Ezután már csak emelkedett a hírneve és meg is érkezett az első mixtape-je 2024-ben *Do Not Disturb* címmel. Ezzel újabb szerződéseket, elismeréseket és díjakat nyert magának, ami által csak motiváltabb lett, hogy közzétegye legújabb albumát a *Rent's Due*-t. Ezen olyan számok érték el a legnagyobb megtekintéseket, mint a *COLD*, *DILEMMA*, *BAD DECISIONS*.

Sainté egy nem annyira közismert művész, de kellemes dallamaival nagyon könnyen ki lehet kapcsolódni. A *Champagne Shots* elterjedt kislemezével robbant be a zenei világban. Inspirációját más művészekről, de a divat világából is szerzi, saját stílust próbálva kialakítani. Különleges kifejtésével felkérést is kapott egy Louis Vuitton férfi digitális kampánynak a hangtervezésére.

INTERJÚ

A zene, ami összeköt. Bármilyen stílusú zene összeköti az embereket, legyen az népzene, rock, jazz, techno vagy éppen metál. A zene barátságokat hozhat létre emberek között.

Chainstruck. Egy négytagú licis fiúkból álló thrash metal banda, amelynek tagjai: Farkas Imre (IX. MB), Kabai Flórián (XI. KG), Moldoveanu Eduard (XI. MB) és Varga András (XI. MB). A banda nemrég alakult. Mivel jobban meg szeretnénk volna őket ismerni, feltettünk nekik pár kérdést.

Kinek volt az ötlete, hogy alakítsatok egy zenekart? Hogy döntöttétek el a csapatnevet?

M. E.: Flórián jött az ötlettel, én pedig a banda nevével, ami “Chainstruck”.

Mikor alakult a csapat? Van egy pontos datum, vagy folyamatosan találkoztatok és énekelgettetek?

M. E.: 2024 nyarán. Pontosabban június 9-én, amikor Flórián, Juhász Robi és én megtartottuk az első próbát.

Hogy ismertétek meg egymást?

K. F.: Edivel már nulladiktól egy osztályba járunk. Andrást és Imikét pedig a suliban ismertük meg.

Hogy szoktak zajlani a próbák? Milyen gyakran találkoztok?

K. F.: Találkozunk, lejátszunk pár számot, dumálunk és jól érezzük magunkat. Körülbelül két hetente tartjuk a próbákat.

Ki milyen szerepet tölt be a csapatban?

Közös válasz: Flórián a szólógitárosunk és az énekes. Imike ritmusgitaron játszik és egyben a háttérénekes. András a basszusgitáros. Edi a dobosunk.

Mikor lesz alkalom hallani benneteket játszani? Vállalnátok kisebb fellépéseket?

Közös válasz: Ezután. :) Talán az év vége felé.

Fogtok írni dalokat? Vagy inkább az a terv, hogy mások dalait átdolgozzátok, feldolgozzátok?

F. I.: Már ötleteltünk, de még nincs saját számunk.

Mik a jövőbeli terveitek? Új tagokat fogadnátok?

K. F.: Egy új énekes nem ártana. Aki csatlakozna, nyugodtan jelentkezzen! Szeretettel várunk mindenkit! :)

Jellemezzétek a csapatotokat egy szóban!

V. A.: *Hangos.*

Mit jelent számotokra a zene?

Közös válasz: *Chainstruck: A zene az élet!*

Hol lehet benneteket követni?

F. I.: *Még sehol. De lesz Instagram profilunk.*

Egyébként mind a négyünknek van saját profilunk is, ott többet megtudhatok rólunk. :))

Réka

SL

George Orwell: *Állatfarm* (Animal farm)

Vajon mi történik, ha az elnyomottak hatalomra kerülnek? Ha valaha is elgondolkodtál ezen, akkor George Orwell *Állatfarm* c. regénye ezt a kérdést járja körül egy szatirikus állatmese formájában.

George Orwell az angol irodalom egyik legkiemelkedőbb alakja. Műveiben mulatságos szatírával bírálja az akkori totalitárius rendszereket.

Az *Állatfarm*on lévő állatok fellázadnak gazdájuk, Mr. Jones ellen, akit sikeresen elűldöztek. Ezt követően megpróbálják maguk vezetni a gazdaságot és egy egyenlőségen alapuló társadalmat létrehozni. Azonban, a választásokon a sertések győztek, élükön Napóleon vezetésével sikeresen manipulálták a többi állatot. A korábban megfogalmazott elveket teljesen megszegették és ők is ugyanolyan zsarnokká váltak, mint az Ember. Az állatok élete teljesen nyomorúságos let, és végül a disznókat nem lehetett megkülönböztetni az emberektől.

Az *Állatfarm* a sztálini Szovjetunió parodizálása. A nyelvezet lényegretörő és könnyen érthető, a szereplők szimbolikusak, akik az akkori vezetőket testesítik meg. A regény mögött elgondolkodtató társadalmi kérdések merülnek fel.

Julia

strivesc în mână mucul
în timpul de așteptare a autobuzului
roțile pătrate neretușate
se aud cum bat cimentul
cu mirosul cadaverinei
vine! mă urc pe lângă ușile glisante
beep-beep, ușile se închid
și casa mobilă de nefamiliști pe moment pornește în călătoria vie-
ții
mulțimea stă ca într-un banc cu heringi
pot să văd nervii cu teaca de mielină
stricată de consum îmbibat în stres cronic
aici suntem toți la fel
frâna nu face diferență
între om și plasă de cumpărături
care mă obligă să mă mișc
pentru dezvoltarea propice consumerismului
există în mine o sacoșă emoțională
în fiecare zi punga își mărește circumferința
cu greu urechiușele mai susțin greutatea
până când în călătoria cu autobuzul
prin cea de-a doua gaură
borătura inutilă și emoțională se revarsă
în mijlocul coridorului
heringii verticali iau poziția orizontală
și ling cu atâta poftă tot ce s-a rupt din mine
beep-beep, urmează stația
viteza busului crește încet-încet
dacă am noroc pot prinde
puțină lumină în conserva de pești mucegăiți
totul se unește într-un cordon ombilical al murdăriei
părul păduchios
mâna acneică
sau alte părți fermentate în zeama aia din care toți facem parte
un botez în mijlocul de transport
pasagerii un pic ciupiți cu gura mare și plictisiți de insolația auto-
buzului
transpiră rugină care se depune pe sufletul meu de copil
beep-beep, stația
e și uite într-un fel cu petele brune de pe corp și mine
am ieșit întreg
din containerul mobil
poate data viitoare o iau pe jos
și va fi sigur mai bine.

versarok

<3E

Ott, ahol minden lángol

Részegítenek a lángok,
ahol minden lángol,
mint borba mártott alkony,
szédít a fény, a forróság.

A csend izzik, akár
harangok torkán rekedt ima,
s a levegőben –
szikrák helyett sóhaj lebeg.

Szívem gyufásdoboz – csönd,
benne múltak kaparják a fedelet,
egy emlék, mint száraz levél,
lángra kap, s nem kér kegyelmet.

A szó – parázs a számban,
ég, míg ki nem mondalak,
s a tekinteted:
víztükrű menedék a tűzviharban.

Itt könny is perzsel,
nem sírni, hanem égni tanulunk,
s a csillagok ott fenn
izzó sebek Isten arcán.

Mégis, ez a tűz a hazám,
nem bor, nem méreg – élet.
Lángok közt járok haza,
s hamuból szövöm a lelke.

Írta:

M. I.: Honnan ismerjük ezeket az elemeket?

Diák: Harry Potter.

M. I.: Mindjárt kiderül, hogy Vörösmarty a Harry Potterből inspirálódott.

M. I.: Melyik tudomány foglalkozik a szerelemmel?

Diák: A fizika.

Diák 1: Mikor fogjuk venni a kvantumfizikát?

B. Z.: 12.-ben.

Diák 2 (suttogva Diák 1-nek): És megtanulunk csinálni atombombát.

B. Z. (meghallja a suttogást): Hát azt, mint projekt fogjátok kapni!

(Diák 1 bejön első órára 35 perces késéssel)

Diák 1: Bocsánat a késésért!

M.I. : Te nem késtél, hanem hamar jöttél a következő órára.

Nagyvilág

Oscar-gála

A 97. Oscar-gálát 2025. március 2-án rendezték meg a Los Angeles-i Dolby Színházban, ahol a múlt év legkiemelkedőbb filmes teljesítményeit díjazták. A házigazda Conan O'Brien volt. A legjobb film díját az *Anora* nyerte el, amelynek rendezője Sean Baker, aki összesen négy díjat kapott: legjobb film, rendező, eredeti forgatókönyv és vágás. A legjobb női főszereplő Mikey Madison lett az *Anorában* nyújtott alakításáért, míg a legjobb férfi főszereplő Adrien Brody lett a *The Brutalist* című filmben nyújtott teljesítményéért.

A legjobb mellékszereplő kategóriában Zoë Saldaña (*Emilia Pérez*) és Kieran Culkin (*A Real Pain*) alakításukért kaptak díjat. A legjobb jelmezt és díszletet a *Wicked* nyerte el, míg a legjobb vizuális effektusok és hang díját a *Dune: Part Two* kapta. A legjobb animációs film a *Flow* lett. A legjobb smink és haj kategóriában pedig *The Substance* győzedelmeskedett.

A legjobb adaptált forgatókönyv díját a *Conclave* kapta (Peter Straughan), az operatőri munka díját a *The Brutalist* (Lol Crawley), a legjobb dokumentumfilm pedig a *No Other Land* lett. A legjobb rövid dokumentumfilm díját a *The Only Girl in the Orchestra*, a legjobb animációs rövidfilm díját pedig a *In the Shadow of the Cypress* kapta. A legjobb nemzetközi filmnek a brazil *I'm Still Here*-t választották, míg a legjobb rövidfilm a *I'm Not a Robot* lett. Az eredeti filmzene díját Daniel Blumberg kapta *A Brutalista* című filmért, az eredeti betétdal díját pedig az „El Mal” című dal nyerte el (*Emilia Pérez*).

HORRORSKÓP

A jegyek, ha ghostolják őket:

Kos: impulzív döntést hoz és azonnal letiltja az illetőt

Bika: non-stop írogat neki

Ikrek: fake insta fiókot csinál és megprankeli a ghostolót

Rák: a macskákat választja, mert elege van az emberekből

Oroszlán: szexi képeket posztol magáról, hogy a ghostoló lássa, mit veszített

Szűz: feltalál egy appot, ami megakadályozza a ghostolást

Mérleg: elmegy nyaralni, hogy megtalálja önmagát

Skorpió: bűnügyi nyomozásként kezeli a helyzetet

Nyilas: másnapra elfelejti a ghostoló létezését

Bak: felhívja, hogy rendezze a helyzetet

Vízöntő: újra megállapítja, hogy úgyis túl független egy kapcsolathoz

Halak: tovább álmodozik és reménykedik

Milyen italok lennének a jegyek:

Kos: koktél

Bika: forralt bor

Ikrek: chai latte

Rák: forró csoki

Oroszlán: pezsgő

Szűz: tea

Mérleg: bor

Skorpió: kávé

Nyilas: smoothie

Bak: sör

Vízöntő: matcha

Halak: limonádé

A jegyek rossz szokásai:

Kos: mindig magát helyezi az első helyre

Bika: azt hiszi, mindent tud

Ikrek: hamar megunja a dolgokat

Rák: gyakran pesszimista

Oroszlán: mindig figyelemre vágynak

Szűz: mindenre logikus magyarázatot akar találni

Mérleg: kerüli a kommunikációt konfliktusok esetén

Skorpió: nehezen bíz meg másokban

Nyilas: túl szókimondó

Bak: a céljait az emberi kapcsolatok elé helyezi

Vízöntő: elmenekül a problémák elől

Halak: nem vállal felelősséget

Kinga

Színező

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	7	7	7	7	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	7	7	8	7	7	8	7	7	1	1	1	1
1	1	1	1	7	7	7	7	7	7	7	7	7	1	1	1	1
1	1	1	7	7	8	7	8	7	7	8	7	8	7	7	1	1
1	1	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	1	1
1	7	7	8	7	8	7	8	7	8	7	8	7	8	7	8	7
1	1	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	1	1
1	1	1	6	6	6	6	5	4	4	4	6	6	6	6	1	1
1	1	1	1	1	1	1	5	4	4	4	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	5	5	4	4	1	1	1	1	1	1
1	1	1	1	1	1	1	5	5	4	4	1	1	1	1	1	1
1	1	2	1	1	1	1	5	5	5	4	1	1	1	2	1	1
1	1	2	1	1	1	1	5	5	5	4	1	2	1	2	1	1
1	1	2	1	2	1	1	5	5	5	4	1	2	1	2	1	1
2	1	2	1	2	1	1	5	5	5	4	1	2	1	2	1	2
2	1	2	1	2	1	2	5	2	5	2	1	2	1	2	1	2
2	3	2	3	2	3	2	3	2	3	2	3	2	3	2	3	2

1-kék
2-világos
zöld
3-sötét
zöld
4-fehér
5-szürke
6-bordó
7-piros
8-sárga

Impresszum

Főszerkesztő: Farkas-Erdély Kinga-Tímea, Oláh Anna

Főszerkesztő helyettes: Tătaru Ervin

Tördelő: Farkas-Erdély Kinga-Tímea

Olvasószerkesztők: Fernengel Julia, Kudor Laura, Gál Abigél

Grafikusok: König Glória, Vass Réka Zita

Szerkesztők: Farkas-Erdély Kinga-Tímea, Fernengel Julia, Kovács Eszter, Maskulik Réka, Oláh Anna, Szendrey Beatrix, Tătaru Ervin

Szellem(i) ir(ányí)tó: dr. Balla Lóránt

Köszönjük szépen Bódis Abigél, Elekes Ingrid Briana, Szömörödi Mercédesz és Csata Dorottya!

BETHLEN GÁBOR
Alap

MEGVALÓSULT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

Köszönjük a Bartók Béla Alapítvány támogatását!